

DAŇOVÉ PRIZNANIA

ROČNÉ ZÚČTOVANIE

PREDDAVKOV NA DAŇ

bez chýb, pŕškút a penále

Povinnosti a spôsob podania

Platenie dane FO a PO

Vyplnené vzory a tlačivá

Lehota • sankcie

Ročné zúčtovanie preddavkov

Rozpočtové a neziskové organizácie

Priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2019

Ing. Jana Bielená

PO

Daňovým priznaním daňovník deklaruje výšku svojej daňovej povinnosti za príslušné zdaňovacie obdobie. Povinnosť podať daňové priznanie pre daňovníka vyplýva zo zákona o správe daní a z príslušného hmotno-právneho zákona. V daňovom priznaní je daňovník povinný daň si sám vypočítať a uviesť prípadné výnimky, oslobodenie, zvýhodnenie, úľavy, odpochty a vyčíslieť ich výšku. Za zdaňovacie obdobie kalendárneho roka 2019 podávajú daňovníci daňové priznanie do 31. marca 2020 na novom tlačíve daňového priznania.

Podávanie daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2019 upravujú:

- zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“), ktorý v § 15 upravuje povinnosť podať daňové priznanie a určuje spôsob a formu jeho podania,
- zákon č. 595 /2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZDP“), ktorý v § 49 upravuje lehoty na podávanie daňového priznania, a ktorého ustanovenia sa použijú pri zistení základu dane a daňovej povinnosti. Pri výpočte daňovej povinnosti za rok 2019 je potrebné zohľadniť novely ZDP, ktoré sa vzťahujú k tomuto zdaňovaciemu obdobiu, a to:
 - zákon č. 368/2018 Z. z. účinný od 1. 1. 2019 (zmeny, ktoré sa uplatňujú od 1. 1. 2019),
 - zákon č. 4/2019 Z. z. účinný od 1. 2. 2019

(rozšírenie definície TZ pre verejný sektor prijaté od poskytovateľa energetickej služby),

- zákon č. 155/2019 Z. z. účinný od 1. 7. 2019 (daňovým výdavkom sú podnikové štipendiá poskytované študentom vysokých škôl podľa osobitného predpisu),
- zákon č. 301/2019 Z. z. účinný od 1. 1. 2020 (odpisovanie elektromobilov, zvýšenie odpochtu výdavkov na výskum a vývoj).

1. Zmeny v ZDP v roku 2019

Zákonom č. 368/2018 Z. z. sa zmenil a doplnil ZDP s účinnosťou od 1. 1. 2019, pričom časť týchto zmien a doplnení sa podľa prechodného ustanovenia § 52zn ZDP uplatnila už pri podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie kalendárneho roka 2018. Zmeny, ktoré sa **prvýkrát uplatnia za zdaňovacie obdobie kalendárneho roka 2019**, sú:

■ Príspevky na rekreáciu zamestnancov [§ 19 ods. 2 písm. c) bod 5]

Príspevky na rekreáciu zamestnancov sú daňovým výdavkom zamestnávateľa, ak sú poskytované za podmienok ustanovených v § 152a Zákonníka práce. V súlade s § 152a ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ, ktorý zamestnáva viac ako 49 zamestnancov, poskytne zamestnancovi, ktorého pracovný pomer u zamestnávateľa

tela trvá nepretržite najmenej 24 mesiacov, na jeho žiadosť príspevok na rekreáciu v sume 55 % oprávnených výdavkov, najviac však v sume 275 € za kalendárny rok. U zamestnávateľa s počtom zamestnancov 49 a menej platia tie isté podmienky pre poskytnutie príspevku na rekreáciu ako u zamestnávateľa zamestnávajúceho 50 a viac zamestnancov. Ak takýto zamestnanec požiada zamestnávateľa o príspevok na rekreáciu, ku dňu začatia rekreácie musí spĺňať podmienku nepretržitého trvania pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa najmenej 24 mesiacov, a zamestnávateľ mu môže (nemá povinnosť) vyhovieť. Aj napriek tomu, že zamestnávateľ s počtom zamestnancov 49 a menej poskytuje príspevok na rekreáciu zamestnanca na báze vlastného rozhodnutia, dobrovoľnosti, výdavky preukázateľne vynaložené na príspevok na rekreáciu si môže uplatniť do daňových výdavkov (v sume 55 % oprávnených výdavkov, maximálne 275 € za kalendárny rok).

Zmeny ZDP účinné v priebehu zdaňovacieho obdobia **roka 2019:**

■ **Technické zhodnotenie hmotného majetku (§ 29 ods. 1)**

S účinnosťou od 1. 2. 2019 sa novelou zákonom č. 4/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 321/2014 Z. z. o energetickej efektívnosti, rozširuje definícia technického zhodnotenia v § 29 ods. 1 ZDP. Technickým zhodnotením hmotného majetku sa na účely ZDP rozumie aj hodnota verejným subjektom prijatého a poskytovateľom energetickej služby s garantovanou úsporou energie zrealizovaného energetického zhodnotenia majetku na základe zmluvy o energetickej efektívnosti pre verejný sektor uzatvorenej podľa § 18 zákona č. 321/2014 Z. z. v znení zákona č. 4/2019 Z. z. V zmysle takto doplnenej definície sa za technické zhodnotenie, ktoré zvyšuje vstupnú cenu hmotného majetku u verejného subjektu považuje hodnota zrealizovaného energetického zhodnotenia majetku, a to vrátane nákladov charakteru opráv.

■ **Výdavky na podnikové štipendia [§ 19 ods. 2 písm. c) bod 8]**

S účinnosťou od 1. júla 2019 sa novelou zákona č. 155/2019, ktorým sa mení a dopĺňa zá-

kon č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách v z.n.p., do ZDP doplnilo ustanovenie § 19 ods. 2 písm. c) bod 8, podľa ktorého uznaným daňovým výdavkom sú aj výdavky (náklady) na podnikové štipendiá, za predpokladu splnenia podmienok ustanovených v § 97a zákona o vysokých školách. V zmysle § 97a zákona o vysokých školách môže vysoká škola uzatvoriť s podnikateľom (zákon o vysokých školách odkazuje na § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) zmluvu o štipendijnom programe na poskytovanie podnikových štipendií, účelom ktorých je podpora štúdia vo vybraných študijných programoch alebo motivácia k voľbe určitej témy záverečnej práce. Ustanovenie § 97a zákona o vysokých školách upravuje tiež podmienky pre poskytovanie podnikových štipendií, náležitosti zmluvy o štipendijnom programe, a napr. aj maximálnu priemernú mesačnú výšku podnikového štipendia poskytovaného študentovi v jednom akademickom roku.

Zákomom č. 301/2019 Z. z. sa zmenil a doplnil ZDP s účinnosťou od 1. 1. 2020, pričom časť týchto zmien sa podľa prechodného ustanovenia § 52zza ZDP uplatní už pri podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie roka 2019:

■ **Odpisovanie elektromobilov [§ 26 ods. 1, § 27 ods. 1, príloha č. 1 a § 52zza ods. 15 ZDP]**

Zmenami ZDP účinnými od 1. 1. 2020 sa **zvýhodňuje odpisovanie elektromobilov**. V § 26 ods. 1 ZDP sa dopĺňa nová odpisová skupina, a to **odpisová skupina 0 s dobou odpisovania 2 roky**. Do tejto odpisovej skupiny patria podľa prílohy č. 1 ZDP len osobné automobily, kód Klasifikácie produktov 29.10.2, ktoré majú v osvedčení o evidencii časť II v položke „18 P.3 Druh paliva/zdroj energie“ uvedené – „**BEV**“ alebo – „**PHEV**“ v akejkoľvek kombinácii s iným druhom paliva alebo zdroja energie. (Pozn.: BEV = batériové elektrické vozidlá, PHEV = plug-in hybridné elektrické vozidlá). Zároveň sa vykonala úprava v položke 1-24 v odpisovej skupine 1 prílohy č. 1 ZDP, ktorou sa z tejto položky odpisovej skupiny 1 vylučujú vyššie menované vozidlá patriace do odpisovej skupiny 0. Nadväzujúc na túto zmenu sa v § 27 ods. 1 ZDP dopĺňa spôsob výpočtu ročného odpisu pri rovnomernom odpisovaní osobných automobilov patria-

cich do odpisovej skupiny 0. Ročný odpis sa určí ako podiel vstupnej ceny a doby odpisovania 2 roky ustanovenej pre odpisovú skupinu 0. Podľa § 52zza ods. 15 ZDP sa § 26 ods. 1, § 27 ods. 1 a príloha č. 1 v znení účinnom od 1. 1. 2020 **prvýkrát použijú pri podaní daňového priznania**

po 31. 12. 2019. Pri zmene odpisovej skupiny, pri zmene doby odpisovania, ročnej odpisovej sadzby je daňovník povinný vykonať zmeny aj pri tom majetku, ktorý odpisoval podľa predpisu účinného do 31. 12. 2018, pričom už uplatnené odpisy sa spätne neupravujú.

Príklad

Odpisovanie elektromobilu so vstupnou cenou 36 000 €, odpisová skupina 0 s dobou odpisovania 2 roky, obstaranie – september 2019

Rok	Spôsob výpočtu		Ročný odpis		Zostatková cena
	ročného odpisu	celkový	uplatnený	neuplatnený	
2019	$[(36\,000 / 2) / 12] \times 4$	18 000	6 000	12 000	30 000
2020	$36\,000 / 2$	18 000	18 000	-	2 000
2021		12 000	-	0	

V prvom roku odpisovania je možné uplatniť iba alikvotnú časť z ročného odpisu pripadajúcu na mesiace, počas ktorých sa o elektromobile účtovalo, a to počnúc mesiacom jeho zaradenia do užívania. Keďže elektromobil bol zaradený do užívania v septembri 2019 je možné do daňových výdavkov zahrnúť odpis za mesiace september až december, t.j. 4/12 z ročného odpisu. Zvyšná neuplatnená časť ročného odpisu v prvom roku odpisovania v sume 12 000 € sa do daňových výdavkov zahrnie v zdaňovacom období nasledujúcom po zdaňovacom období, v ktorom uplynula doba odpisovania hmotného majetku, t.j. v treťom roku.

■ **Výskum a vývoj (§ 30c ods. 1, § 52zza ods. 17 ZDP)**

V § 30c ods. 1 ZDP sa novelou účinnou od 1. 1. 2020 pri realizácii projektu výskumu a vývoja zvyšuje suma odpočtu výdavkov (nákladov) vynaložených na výskum a vývoj v zdaňovacom období, za ktoré sa podáva daňové priznanie, zo 100 % na výšku 200 %. Výška odpočtu podľa § 30c ods. 2 ZDP z tzv. medzi-ročného prírastku sa nemení. Podľa prechodného ustanovenia **§ 52zza ods. 17 ZDP možno pri podaní daňového priznania po 31. 12. 2019** pri realizácii projektu výskumu a vývoja podľa § 30c ods. 1 v znení účinnom do 31. 12. 2019 **odpočítať 150 %** výdavkov (nákladov) vynaložených na výskum a vývoj v zdaňovacom období, ktoré **začalo najskeôr 1. 1. 2019**. Ustanovenie § 30c ods. 1 v znení účinnom od 1. 1. 2020, t.j. odpočet 200 %, sa prvýkrát použije na zdaňovacie obdobie, ktoré začína najskeôr 1. 1. 2020.

2. **Zmeny v tlačive daňového priznania**

Podľa § 15 ods. 4 a 5 daňového poriadku daňové priznanie sa podáva na tlačive, ktorého vzor ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom. **Vzor daňového priznania** k dani z príjmov právnickej osoby, **ktorý sa použije pri podávaní daňových priznaní u daňovníkov, ktorým posledný deň lehoty na podanie daňového priznania pripadá na obdobie po 31. 12. 2019**, bol ustanovený Opatrením MF SR z 22. augusta 2019 č. MF/013624/2019-721, uverejnenom vo Finančnom spravodajcovi 2019 – príspevok č. 15. Opatrenie nadobúda účinnosť **1. januára 2020**.

Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka **2019** sa teda podáva **na novom tlačive vydanom** Ministerstvom financií SR pod č. **MF/014001/2019-721**.

Tlačivá daňových priznaní poskytujú daňové úrady. Tlačivá možno získať aj na webovom sídle Finančnej správy SR: www.financnasprava.sk. Tu si môžu daňové subjekty (aj neregis-

trované) daňové priznanie vyplníť a vytlačiť vo formáte zverejnenom vo Finančnom spravodajcovi, v ktorom sa predkladá na daňový úrad. Autorizovaný používateľia doručujú daňové priznania správcovi dane (daňovému úradu) elektronicky. V samotnej aplikácii sú zapracované riadkové kontroly, dosadzovanie odporúčanej hodnoty a aplikácia tiež umožňuje import a export do formátu XML. Daňové priznanie sa podáva daňovému úradu **v jednom exemplári**.

Na účely podania daňového priznania je daňovník podľa § 49 ods. 11 ZDP povinný **zostaviť účtovnú závierku** (súvahu, výkaz ziskov a strát a poznámky alebo výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch) ku koncu zdaňovacieho obdobia a **v termíne na podanie daňového priznania ju uložiť do registra** v súlade so zákonom o účtovníctve.

Prílohou daňového priznania sú podľa § 49 ods. 1 ZDP aj doklady uvedené v tlačive daňového priznania.

2.1 Daňové priznanie a jeho zmeny

Základný princíp tlačiva daňového priznania za zdaňovacie obdobie roka 2019 oproti ostatne platnému daňovému priznaniu zostáva nezmenený. V novom tlačive, ktoré bolo aktualizované v nadväznosti na zmeny v ZDP, sú nasledovné úpravy:

II. časť – Výpočet základu dane a dane

- Z dôvodu nadbytočnosti sa vypúšťa časť Daňová licencia podľa § 46b a § 52zk (riadky 810, 820 a 900), keďže sa ustanovenie § 46b ZDP naposledy uplatnilo za zdaňovacie obdobie končiace 31. decembra 2017, resp. ak je zdaňovacím obdobím hospodársky rok za zdaňovacie obdobie končiace v priebehu roka 2018. Súvisiaca úprava je tiež vykonaná vo vybraných riadkoch, kde sú vypustené slová „alebo daňová licencia“ v príslušnom gramatickom tvare (napr. r. 1050, r. 1080, r. 1100, r. 1120, r. 1130).
- Za účelom možnosti zápočtu daňovej licencie zaplatenej v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach je do časti Zápočet daňovej licencie z predchádzajúcich zdaňovacích období podľa § 46b a § 52zk ZDP doplnený nový riadok 900 Daňová licencia (§ 46b ods. 2, 3 a 6 a § 52zk zákona), v ktorom sa

uvádza na účely zápočtu daňovej licencie zaplatenej v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach teoreticky vypočítaná daňová licencia k poslednému dňu príslušného zdaňovacieho obdobia podľa § 46b ods. 2, 3 a 6 ZDP účinného do 31. 12. 2017. V súvislosti s touto zmenou bol v riadku 910 vo výpočtovom vzorci vypustený riadok 810 nahradený novým riadkom 900.

III. časť – Tabuľky pomocných výpočtov a doplnujúcich údajov

- V tabuľke C1 – Výsledok hospodárenia pred zdanením vykázaný daňovníkom, ktorý nie je zriadený alebo založený na podnikanie účtujúci v sústave podvojného účtovníctva podľa osobitného predpisu je doplnený nový riadok 6 Výnosy spolu z hlavnej nezdaňovanej činnosti a zo zdaňovanej podnikateľskej činnosti.
- V tabuľke C2 – Rozdiel príjmov a výdavkov vykázaný daňovníkom, ktorý nie je zriadený alebo založený na podnikanie účtujúci v sústave jednoduchého účtovníctva podľa osobitného predpisu, je doplnený nový riadok 6 Príjmy spolu z nezdaňovanej činnosti a zo zdaňovanej činnosti.
Uvedené riadky sú doplnené za účelom zistenia celkovej sumy príjmov (výnosov) spolu zo zdaňovanej aj nezdaňovanej činnosti. Ak suma celkových príjmov (výnosov) v zdaňovacom období začatom po 1. 1. 2020 neprevyší sumu 100 000 eur za zdaňovacie obdobie, daňovník uplatní sadzbu dane vo výške 15 %. V tabuľke F, G1 a G2 sa na uvedený účel použije údaj uvedený v riadku 1.
- V tabuľke E – Výpočet dane uznanej na zápočet na daňovú povinnosť v tuzemsku zo zaplatenej dane v zahraničí (k r. 710 II. časti) je doplnený text riadku 2 Úhrn príjmov (základov dane) podliehajúcich zdaneniu v zahraničí o slová „znížený o hrubý príjem (výnos) z hybridného prevodu“. Daňovník, ktorý podáva priznanie na tomto tlačive za kratšie zdaňovacie obdobie roka 2020, uvádza v riadku 2 úhrn príjmov (základov dane) znížený o hrubé príjmy (výnosy) vzťahujúce sa k hybridnému prevodu podľa § 45 ods. 5 ZDP v znení účinnom od 1. januára 2020. Ďalej sa dopĺňajú riadky 5, 6 a 9, na ktorých daňovník, ktorý podáva daňové priznanie

na tomto tlačíve za kratšie zdaňovacie roka 2020, uvádza čistý príjem (výnos) z hybridného prevodu podľa § 17i ZDP, percentuálny podiel čistých príjmov (výnosov) z hybridného prevodu zo zdrojov v zahraničí k celkovému základu dane a maximálnu výšku dane zaplatenej v zahraničí, ktorú je možné z hybridného prevodu započítať.

Uvedené riadky sú doplnené za účelom zamedenia dvojitého zdanenia zápočtom dane zaplatenej v zahraničí podľa § 45 ods. 5 zákona v prípade vzniku hybridného prevodu podľa § 17i ods. 3 písm. c) ZDP.

IV. časť – Zdanenie pri presune majetku daňovníka, odchode daňovníka alebo presune podnikateľskej činnosti daňovníka do zahraničia podľa § 17f zákona

- v riadku 28 je odstránený číselný údaj uvádzajúci sadzbu dane vo výške 21 %.

V. časť – Podiely na zisku (dividendy) a ostatné príjmy, ktoré sú súčasťou osobitného základu dane podľa § 51e zákona

- v riadku 8 je pri výpočte dane z osobitného základu dane podľa § 51e ZDP odstránený číselný údaj uvádzajúci sadzbu dane vo výške 35 %.

Upozornenie!

V tlačíve daňového priznania sa vypúšťa na jednotlivých riadkoch spôsob zaokrúhľovania, a to z dôvodu zmeny v zaokrúhľovaní od 1. 1. 2020. V daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie roka 2019 sa číselné údaje, vyjadrujúce peňažné sumy zaokrúhľia podľa § 47 ZDP v znení účinnom do 31. 12. 2019.

3. Kto podáva daňové priznanie

Podľa § 15 ods. 1 daňového poriadku daňové priznanie je povinný podať každý, komu táto **povinnosť vyplýva zo ZDP** alebo ten, koho na to **správca dane vyzve**.

Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za predchádzajúce zdaňovacie obdobie je podľa § 41 ods. 1 ZDP **povinný podať každý daňovník tejto dane**. Podľa § 2 písm. d) ZDP týmto daňovníkom je právnická osoba, ktorá má na území Slovenskej republiky svoje sídlo alebo

miesto skutočného vedenia. Povinnosť podať daňové priznanie sa vzťahuje aj na zahraničné právnické osoby, ak majú príjmy zo zdrojov na území Slovenskej republiky (§ 16 ZDP), z ktorých sa daň nevyberá zážkou. Výnimkou sú daňovníci nezaložení alebo nezriadení na podnikanie, ktorí nemusia podávať daňové priznanie, za podmienok vymedzených v tomto ustanovení.

Povinnosť podať daňové priznanie nemajú (§ 41 ods. 1 ZDP):

- daňovníci **nezaložení alebo nezriadení** na podnikanie a Národná banka Slovenska, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, a príjmy, z ktorých sa daň vyberá zážkou podľa § 43 ZDP,
- **občianske združenia** v tom prípade, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, príjmy, z ktorých sa daň vyberá zážkou podľa § 43 ZDP a príjmy z členských príspevkov, t.j. príjmy oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. b) ZDP,
- **rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie**, ak majú okrem príjmov, z ktorých sa daň vyberá zážkou podľa § 43 ZDP, len príjmy oslobodené od dane,
- registrované **cirkevné a náboženské spoločnosti**, ak majú iba príjmy z výnosov z kostolných zbierok, cirkevných úkonov a príspevkov, t.j. príjmy oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. a) ZDP a príjmy, z ktorých sa daň vyberá zážkou podľa § 43 ZDP.

? Príklad

Občianske združenie dosiahlo v roku 2019 príjem z podielu zaplatenej dane podľa § 50 ZDP, príjmy z členských príspevkov a úroky z bežného účtu v peňažnom ústave. Občianske združenie nemá povinnosť podať daňové priznanie, pretože

- príjem podľa § 50 ZDP nie je predmetom podľa § 12 ods. 7 písm. a) ZDP,
- príjem z členských príspevkov je oslobodený od dane podľa § 13 ods. 2 písm. b) ZDP,
- príjem z prijatých úrokov sa zdanil zážkovou daňou, ktorú vybrala banka podľa § 43 ZDP.

Uvedené je v súlade s § 41 ods. 1 ZDP, podľa ktorého občianske združenia nemusia podať daňové priznanie, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, príjmy, z ktorých sa daň vyberá zážkou podľa § 43 a príjmy oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. b) ZDP.

Príklad

Príspevková organizácia mala v roku 2019 príjem z prenájmu časti budovy, v ktorej nájomca zriadil bufet, a príjem z úrokov na bežnom účte v banke. Podľa § 41 ods. 1 ZDP príspevkové organizácie nemusia podať priznanie, ak majú okrem príjmov, z ktorých sa daň vyberá zrážkou podľa § 43, len príjmy oslobodené od dane. Pretože príjem z prenájmu je u príspevkovej organizácie zdaniteľným príjmom (je predmetom dane a nie je od dane oslobodený), je v tomto prípade povinnosť podať daňové priznanie.

Príklad

Farský úrad s právnou subjektivitou (štátom registrovaná cirkev) mal v roku 2019 príjmy z kostolných zbierok (dobrovoľné zbierky pri bohoslužbách), príjmy za cirkevné úkony (sobáše pohreby, krsty), príjmy z príspevkov členov cirkvi a príjmy z úrokov na bežnom účte v banke. Príjmy z kostolných zbierok, cirkevných úkonov a príspevky od členov cirkvi sú u týchto daňovníkov od dane oslobodené podľa § 13 ods. 2 písm. a) ZDP, výnos na bežnom účte bol zdanený bankou zrazením dane. V súlade s § 41 ods. 1 ZDP farský úrad nie je povinný podať daňové priznanie, pretože dosiahol len príjmy, ktoré sú od dane oslobodené podľa § 13 ods. 2 písm. a) ZDP a príjmy, z ktorých bola daň vysporiadaná zrazením dane.

Príklad

Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov má v roku 2019 iba príjmy z úhrad za výkon správy bytov, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. d) ZDP. Spoločenstvo je v tomto prípade povinné podať daňové priznanie, pretože príjmy z úhrad za výkon správy bytov sú predmetom dane. Oslobodenie tohto príjmu spoločenstvo uplatní v podanom v daňovom priznaní. Vyplyva to z § 41 ods. 1 ZDP, podľa ktorého daňovníci nezaložení alebo nezriadení na podnikanie nemusia podať daňové priznanie iba v tom prípade, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, a príjmy, z ktorých sa daň vyberá zrážkou.

4. Lehota na podanie daňového priznania

V súlade s § 49 ods. 2 ZDP sa daňové priznanie podáva **do troch kalendárnych mesiacov** po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ak zákon

neustanovuje inak. Podľa § 2 písm. l) ZDP zdaňovacím obdobím je **kalendárny rok, hospodársky rok alebo iné obdobie** uvedené v ZDP.

Ak pripadne posledný deň lehoty na sobotu alebo deň pracovného pokoja (nedeľa, sviatok, štátny sviatok), posledným dňom lehoty na podanie daňového priznania je najbližší nasledujúci pracovný deň.

Za zdaňovacie obdobie **kalendárneho roka 2019** je daňovník povinný podať daňové priznanie **najneskôr do 31. marca 2020** a v tejto lehote je povinný **daň aj zaplatiť**.

Lehota na podanie daňového priznania je zachovaná, ak je v posledný deň lehoty priznanie odovzdané správcovi dane alebo odovzdané na poštovú prepravu prostredníctvom poštového podniku alebo prijaté elektronickými prostriedkami na adresu elektronickej podateľne.

4.1 Predĺženie lehoty na podanie daňového priznania

Podľa § 49 ods. 3 ZDP sa daňovníkovi **na základe oznámenia** podaného príslušnému správcovi dane v lehote na podanie daňového priznania **predlžuje lehota** na podanie daňového priznania

- a) **najviac o tri celé kalendárne mesiace**, t.j. najneskôr do 30. júna 2020. Daňovník v oznámení, uvedie novú lehotu, ktorou je koniec kalendárneho mesiaca, v ktorej podá daňové priznanie, pričom v tejto novej lehote je aj daň splatná,
- b) **najviac o šesť celých kalendárnych mesiacov**, t.j. najneskôr do 30. septembra 2020, ak súčasťou príjmov daňovníka sú aj **zdaniteľné príjmy plynúce zo zdrojov** v zahraničí. Daňovník v oznámení uvedie skutočnosť, že súčasťou jeho príjmov sú aj zdaniteľné príjmy zo zdrojov v zahraničí a tiež uvedie novú lehotu, ktorou je koniec kalendárneho mesiaca, v ktorej podá daňové priznanie. V tejto novej lehote je aj daň splatná.

Oznámenie podáva daňovník na tlačíve, ktorého vzor určilo a na svojom webovom sídle uverejnilo finančné riaditeľstvo.

Uvedené **sa nevzťahuje na daňovníka v konkurze alebo v likvidácii**. Takýto daňovník musí podľa § 49 ods. 3 písm. c) ZDP o predĺženie lehoty **správcu dane požiadať**, a to najneskôr **15**

dni pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania. Správca dane môže na základe takejto žiadosti rozhodnutím predĺžiť lehotu na podanie daňového **priznania najviac o tri kalendárne mesiace**, t.j. najneskôr do 30. júna 2020. Proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania sa nemožno odvolať.

? **Príklad**

Spoločnosť je povinná podať daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roka 2019 do 31. marca 2020 a v tejto lehote daň aj zaplatiť. V súlade s § 49 ods. 3 písm. a) ZDP spoločnosť dňa 25. marca 2020 písomne oznámila príslušnému správcovi dane, že si predlžuje lehotu na podanie daňového priznania za rok 2019 do 30. júna 2020. Na základe uvedeného oznámenia je spoločnosť povinná daňové priznanie za rok 2019 podať na daňový úrad najneskôr dňa 30. júna 2020 a v tejto lehote daň aj zaplatiť. Správca dane v tomto prípade nevydáva rozhodnutie o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania, ani neoznamuje listom, že nový termín na podanie daňového priznania akceptuje.

? **Príklad**

Daňovníkovi v konkurze skončilo zdaňovacie obdobie 31. decembra 2019. Za toto zdaňovacie obdobie je povinný podať daňové priznanie najneskôr do 31. marca 2020.

Ako má daňovník postupovať, ak si chce predĺžiť lehotu na podanie daňového priznania?

Podľa § 49 ods. 3 písm. c) ZDP daňovník v konkurze musí o predĺženie lehoty na podanie daňového priznania správcu dane písomne požiadať, a to najneskôr 15 dní pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania. Na základe žiadosti podanej v danom prípade najneskôr do 16. marca 2020 môže správca dane rozhodnutím predĺžiť daňovníkovi lehotu na podanie daňového priznania najviac o tri kalendárne mesiace, t.j. do 30. júna 2020. Daňovník sa proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania nemôže odvolať. Ak správca dane rozhodnutím predĺži daňovníkovi v konkurze lehotu na podanie daňového priznania, je daňovník povinný podať daňové priznanie najneskôr v predĺženej lehote a v tejto lehote daň aj zaplatiť. V prípade, že správca dane žiadosti daňovníka nevyhoví, je povinný podať daňové priznanie a zaplatiť daň najneskôr v lehote troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

4.2 Opravné a dodatočné daňové priznanie

Pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania môže daňový subjekt podať **opravné daňové priznanie**. V takomto prípade správca dane berie do úvahy opravné daňové priznanie a na predtým podané daňové priznanie sa neprihliada. Zákon neobmedzuje počet podaných opravných daňových priznaní, čo znamená, že daňový subjekt môže do lehoty na podanie daňového priznania podať aj viac opravných daňových priznaní. Na vyrubenie dane je rozhodujúce posledné opravné daňové priznanie, pričom na predchádzajúce opravné daňové priznanie sa neprihliada. Na tlačive daňového priznania v záhlaví I. časti je potrebné vyznačiť, že ide o opravné daňové priznanie. Podávanie opravných daňových priznaní upravuje § 16 ods. 1 a 6 daňového poriadku.

Ak daňovník zistí, že jeho daňová povinnosť sa odlišuje od priznanej dane až po termíne na podanie daňového priznania, podáva **dodatočné daňové priznanie, a to do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení**. Na tlačive daňového priznania v záhlaví I. časti je potrebné vyznačiť, že ide o dodatočné daňové priznanie. Dodatočné daňové priznanie je daňový subjekt **povinný podať**, ak zistí, že jeho daň má byť vyššia ako je uvedená v podanom daňovom priznaní alebo daňová strata je nižšia ako bola uvedená v priznaní. Daňový subjekt **je oprávnený** podať dodatočné daňové priznanie, ak zistí, že daň uvedená v podanom daňovom priznaní má byť nižšia alebo daňová strata má byť vyššia, alebo daň má byť nižšia, ako bola správcu dane vyrubená, alebo daňové priznanie neobsahuje správne údaje. V II. časti – oddiel Dodatočné daňové priznanie uvedie daňovník deň, kedy došlo k zisteniu skutočnosti, ktorá zakladá povinnosť podať dodatočné priznanie. Podanie dodatočného daňového priznania upravuje § 16 ods. 2 až 6 daňového poriadku.

4.3 Lehoty na podanie daňového priznania v osobitných prípadoch

Ak sa daňovník **zrušuje bez likvidácie**, je tento daňovník alebo jeho právny nástupca povinný podľa § 49 ods. 6 ZDP podať daňové priznanie v lehote **do troch kalendárnych mesia-**

cov po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ktoré končí dňom predchádzajúcim rozhodnému dňu. Ak právny nástupca ešte nevznikol, za zdaňovacie obdobie začínajúce rozhodným dňom a končiacie 31. decembra kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom nastal rozhodný deň, podáva daňové priznanie daňovník zrušený bez likvidácie, a to v lehote do troch kalendárnych mesiacov.

Osobitným spôsobom rieši ZDP lehoty na podávanie daňových priznaní v prípade vzniku stálej prevádzkarne a pri zrušení stálej prevádzkarne (§ 49 ods. 7 a 8 ZDP). Ak **vznikne** daňovníkovi **stála prevádzkareň** podľa ZDP alebo podľa zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia až v zdaňovacom období, ktoré nasleduje po zdaňovacom období, v ktorom začal vykonávať činnosť, je povinný podať daňové priznanie za toto predchádzajúce zdaňovacie obdobie **do konca tretieho mesiaca** nasledujúceho po mesiaci, v ktorom stála prevádzkareň vznikla podľa ZDP alebo podľa zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia. Tento postup neuplatní daňovník s obmedzenou daňovou povinnosťou, ktorý má na území SR organizačnú zložku. Za zdaňovacie obdobie, v ktorom daňovník pokračuje v činnosti, podá daňové priznanie do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

Príklad

Stavebná spoločnosť z Českej republiky začala stavebné práce na obchodnom dome na území Slovenskej republiky 1. septembra 2018. Podľa zmluvy o dielo mala spoločnosť ukončiť práce do 31. júla 2019. Stavebné dielo do konca roka 2019 nebolo odovzdané a práce na stavbe pokračujú aj v roku 2020. Podľa článku 5 ods. 3 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku (uverejnená v Zbierke zákonov pod č. 238/2003 Z. z.) pri stavebných prácach vzniká stála prevádzkareň, ak tieto práce trvajú dlhšie ako 12 mesiacov. V danom prípade česká spoločnosť podľa uzatvoreného kontraktu nepredpokladala vznik stálej prevádzkarne, k vzniku stálej prevádzkarne došlo tým, že sa predĺžil termín vykonávania stavebných prác. Časový test pre vznik stálej prevádzkarne sa naplnil dňa 31. augusta 2019. Česká spoločnosť mala v súlade s § 49 ods. 8 ZDP povinnosť podať daňové prizna-

nie za zdaňovacie obdobie od 1. 9. 2018 do 31. 12. 2018 v lehote do 30. 11. 2019. Za zdaňovacie obdobie roka 2019 podá daňové priznanie do 31. marca 2020. Za obdobie od 1. 1. 2020 až do skončenia stavebných prác v roku 2020 podá daňové priznanie do troch kalendárnych mesiacov po mesiaci, v ktorom ukončí stavebné práce na tomto diele, t.j. zruší stálu prevádzkareň.

Pri **zrušení stálej prevádzkarne** daňovník, ktorý nemá iné zdaniteľné príjmy, okrem príjmov, z ktorých vybraním dane zrážkou je splnená daňová povinnosť alebo nemá iné stále prevádzkarne umiestnené na území Slovenskej republiky alebo nemá na území Slovenskej republiky organizačnú zložku, je povinný podať daňové priznanie najneskôr **do troch kalendárnych mesiacov** nasledujúcich po mesiaci, v ktorom zrušil stálu prevádzkareň. Ak daňovník, ktorý zrušuje stálu prevádzkareň umiestnenú na území Slovenskej republiky, **má aj iné zdaniteľné príjmy**, okrem príjmov, z ktorých vybraním dane zrážkou je splnená daňová povinnosť alebo má aj iné stále prevádzkarne umiestnené na území Slovenskej republiky, alebo má na území Slovenskej republiky organizačnú zložku, je povinný podať daňové priznanie **do troch kalendárnych mesiacov** po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

5. Spôsob podania daňového priznania

Podľa § 49 ods. 1 ZDP daňové priznanie **podáva daňovník správcovi dane**, t.j. daňovému úradu.

Daňové priznanie možno **podať osobne** na daňovom úrade alebo **doručiť poštou**. Z § 13 daňového poriadku vyplýva pre daňovníka možnosť, resp. podľa § 14 daňového poriadku povinnosť podať daňové priznanie **elektronickými prostriedkami**. Daňové subjekty s povinnosťou doručovať podania finančnej správe elektronickými prostriedkami sú povinné podávať daňové priznania na štruktúrovanom tlačive **len prostredníctvom portálu finančnej správy**.

Povinnosť **doručovať daňové priznanie správcovi dane elektronicky** má podľa § 14 ods. 1 daňového poriadku

- a) **daňový subjekt, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty alebo právnickou oso-**

bou zapísanou v obchodnom registri alebo fyzickou osobou – podnikateľom registrovanou pre daň z príjmov,

- b) daňový poradca za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní,
- c) advokát za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní,
- d) zástupca neuvedený v písmenách b) a c) za daňový subjekt podľa písmena a), ktorého zastupuje pri správe daní.

6. Platenie dane

Z § 49 ods. 2 ZDP vyplýva pre daňový subjekt povinnosť zaplatiť daň najneskôr **v lehote na podanie daňového priznania**. Za zdaňovacie obdobie kalendárneho roka 2019, ktoré končí 31. decembra 2019, je posledným dňom na zaplatenie dane **31. marec 2020**. Ak zo zákona vyplýva iný termín na predloženie daňového priznania, je v tomto termíne splatná aj daň.

Ak došlo k predĺženiu lehoty na podanie daňového priznania, je daň **splatná v predĺženej lehote** na podanie daňového priznania. Ak bolo daňovníkovi správcom dane doručené oznámenie čísla účtu vedeného pre daňovníka po lehote na podanie daňového priznania, daň je splatná v lehote do ôsmich dní od doručenia tohto oznámenia. **Daň sa platí na číslo účtu správcu dane vedeného pre daňovníka**. Daň sa platí správcovi dane v eurách.

Podľa § 55 ods. 2 daňového poriadku **daň možno zaplatiť:**

- **bezhotovostným prevodom** z účtu vedeného v banke na príslušný účet daňového úradu – za deň platby sa v tomto prípade považuje deň, keď bolo uskutočnené odpísanie z účtu daňového subjektu,
- **v hotovosti poštovým poukazom** na príslušný účet daňového úradu – za deň platby sa považuje deň, keď banka alebo pošta hotovosť prijala alebo prevzala,
- **vykonaním kompenzácie** podľa § 55 ods. 7 daňového poriadku.

Daňovník je povinný platiť dane poukazovo daňovému úradu na číslo účtu, ktoré je jedinečné pre každý daňový subjekt – tzv. základné číslo účtu. Číslo účtu pre úhradu príslušnej dane sa skladá z predčísčia označujúceho druh dane,

zo základného čísla účtu označujúceho daňový subjekt a z identifikačného kódu Štátnej pokladnice. Číslo účtu sa uvádza vo formáte medzinárodného bankového účtu – IBAN. Na prevod účtu do formátu IBAN použije daňový subjekt validátor. Validátor, zoznam predčísli účtov pre platenie daní a zoznam variabilných symbolov na platenie daní je uvedený na portáli finančnej správy www.financnasprava.sk.

Na žiadosť daňového subjektu môže daňový úrad povoliť **odklad platenia** dane alebo jej **zaplatenie v splátkach** za podmienok určených v § 57 daňového poriadku.

6.1 Preplatok na dani

Ak na preddavkoch v priebehu zdaňovacieho obdobia bolo zaplatené viac ako je výsledná daňová povinnosť, pričom správca dane nepoužije tento preplatok na úhradu daňovej pohľadávky, na úhradu daňového nedoplatku na dani, na úhradu splatného preddavku, na úhradu exekučných nákladov alebo na žiadosť daňovníka nepreúčtuje daňový preplatok na daňovú pohľadávku alebo nesplatný preddavok na daň, potom tento **preplatok na základe žiadosti vráti**. **Preplatok na dani** z príjmov za zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie priznania, najneskôr však **do 40 dní odo dňa vzniku daňového preplatku** (§ 79 ods. 2 daňového poriadku). Žiadosť o vrátenie preplatku, ktorá je súčasťou daňového priznania, alebo žiadosť o preúčtovanie preplatku, nepodlieha správnym poplatkom.

7. Sankcie

Podľa § 155 daňového poriadku má správca dane povinnosť uložiť daňovníkovi **za nepodanie daňového priznania pokutu**, a to:

- ak daňový subjekt (právnická osoba) **nepodá daňové priznanie v zákonom ustanovenej lehote** alebo v lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 15 ods. 1 daňového poriadku, bude mu uložená **pokuta od 30 eur do 16 000 eur**,
- ak daňový subjekt **nepodá daňové priznanie v lehote určenej správcom dane vo výzve** podľa § 15 ods. 2 daňového poriadku, správca dane mu uloží **pokutu od 60 eur do 32 000 eur**.

Ak daňový subjekt **daň** priznanú v daňovom priznaní **nezaplatí v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške**, správca dane vyrubí daňovníkovi **úrok z omeškania** podľa § 156 daňového poriadku. Úrok z omeškania sa vyrubí z dlžnej sumy vo výške štvornásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 %, pri výpočte úroku z omeškania sa namiesto štvor-

násobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky použije ročná úroková sadzba 15 %. Úrok z omeškania sa vyrubí za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti dane až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 daňového poriadku. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou. Úrok z omeškania sa nevyrubí, ak nepresiahne 5 eur.

Príklad na vyplnenie daňového priznania s výkladom k jednotlivým riadkom daňového priznania

Číselné údaje v daňovom priznaní sa zaraďujú vpravo, ostatné údaje sa píšú zľava. Nevyplnené riadky sa ponechávajú prázdne. Číselné údaje, vyjadrujúce peňažné sumy, sa uvádzajú v eurách, s presnosťou na eurocenty, so zaokrúhlením podľa § 47 ZDP.

Na vyplnenie daňového priznania slúži **poúčenie**, ktoré je súčasťou tlačiva daňového priznania. Poučenie dopĺňa predtlač jednotlivých riadkov priznania a **nenahrádza znalosť zákona**. Poučenie slúži ako pomôcka na vyplnenie tlačiva priznania a má upozorniť na hlavné zásady, ktoré je potrebné dodržať pri správnom výpočte dane, dane na úhradu, resp. daňového preplatku. Tlačivo daňového priznania obsahuje aj **Potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby**.

■ I. časť – Údaje o daňovníkovi

V záhlaví daňového priznania (**riadok 01 a 02**) daňovník uvádza svoje daňové identifikačné číslo a IČO, ktoré **sa zaraďujú vpravo**. Ak IČO obsahuje menej ako 12 čísiel, nepoužitá polia ostávajú prázdne. V **riadku 03** sa uvedie trojmiestny kód právnej formy daňovníka, ktorý sa nachádza v poučení daňového priznania. Len v prípade daňovníka, ktorým je pozemkové spoločenstvo a spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov (resp. iné spoločenstvo), sa uvádza okrem trojmiestneho kódu aj štvrtý údaj (číslo), ktorý slúži len na rozlíšenie spoločenstiev pre daňové účely. V záhlaví vyznačí tiež druh daňového priznania a zdaňovacie obdobie,

za ktoré sa daňové priznanie podáva. V **riadku 04** uvedie daňovník kód SK NACE Rev. 2 podľa vyhlášky Štatistického úradu Slovenskej republiky č. 306/2007 Z. z., ktorou sa vydáva Štatistická klasifikácia ekonomických činností. Klasifikáciu kódov SK NACE Rev. 2 možno nájsť na webovej stránke www.statistics.sk. V kolónke „Hlavná prevažná činnosť“ sa uvádza názov činnosti, z ktorej v zdaňovacom období dosiahol daňovník najvyšší príjem.

V **I. časti** daňového priznania sa uvádzajú **identifikačné údaje o právnickej osobe**. Uvedie sa tu tiež uplatnenie osobitného spôsobu zahrňovania kurzových rozdielov do základu dane alebo ukončenie uplatňovania osobitného spôsobu **zahrňovania kurzových rozdielov** do základu dane podľa § 17 ods. 17 ZDP, ďalej **obmedzená daňová povinnosť** daňovníka, **započítanie daňovej licencie**, ekonomické, personálne alebo iné **prepojenie so závislými osobami** a uplatnenie **oslobodenia** od dane podľa § 13a alebo 13b ZDP.

K započítaniu daňovej licencie treba uviesť, že podľa prechodného ustanovenia § 52z ZDP sa ustanovenie § 46b – Daňová licencia právnickej osoby v znení účinnom do 31. decembra 2017 naposledy uplatnilo za zdaňovacie obdobie končiacie 31. decembra 2017 a ak je zdaňovacím obdobím hospodársky rok za zdaňovacie obdobie končiacie v priebehu kalendárneho roka 2018. Ak daňovník zaplatil za zdaňovacie obdobia končiacie v rokoch 2015 až 2017 a pri zdaňovacom období, ktorým je hospodársky rok, končiacie v ro-

koch 2015 až 2018, daňovú licenciu podľa § 46b zákona v znení účinnom do 31. decembra 2017, **nárok podľa § 46b ods. 5** v znení účinnom do 31. decembra 2017 **na zápočet** kladného rozdielu medzi daňovou licenciou a daňou vypočítanou v daňovom priznaní **sa uplatňuje aj po 31. decembri 2017 v súlade s § 46b ods. 5** v znení účinnom do 31. decembra 2017.

V daňovom priznaní **za zdaňovacie obdobie roka 2019** má daňovník **nárok na zápočet** daňovej licencie **zaplatenej v kalendárnom roku 2016 a 2017** (nárok na zápočet daňovej licencie zaplatenej v roku 2015 zanikol), v prípade hospodárskeho roka 2018/2019 zaplatenej v hospodárskom roku 2015/2016, 2016/2017 a 2017/2018.

Poznámka

*Podľa § 46b ods. 5 ZDP daňovník, ktorý zaplatil daňovú licenciu má **možnosť započítať kladný rozdiel** medzi daňovou licenciou a skutočnou daňovou povinnosťou vypočítanou v daňovom priznaní **v troch bezprostredne po sebe nasledujúcich zdaňovacích obdobiach** nasledujúcich po zdaňovacom období, za ktoré bola daňová licencia zaplatená. **Zápočet možno vykonať len na tú časť daňovej povinnosti, ktorá prevyšuje sumu daňovej licencie.***

Daňovník v I. časti daňového priznania na účely zápočtu daňovej licencie a v tej súvislosti určenia výšky daňovej licencie podľa § 46b zákona vyznačí, či:

- k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia je platiteľom dane z pridanej hodnoty,
- jeho ročný obrat presiahol 500 000 eur,
- uplatňuje zníženie daňovej licencie podľa § 46b ods. 3 zákona na polovicu.

Definícia ročného obratu nie je ustanovená priamo v ZDP, ale ZDP sa odvoláva na § 6 ods. 4 zákona č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa za ročný obrat považuje u daňovníka účtujúceho v sústave podvojného účtovníctva súhrn výnosov zo všetkých ním vykonávaných činností za príslušné zdaňovacie obdobie.

Ak daňovník uplatňuje započítanie daňovej licencie podľa § 52z zákona a § 46b ods. 5 záko-

na, zaškrtnie pole na prvej strane a zároveň **vyplní riadok 900**, t.j. uvedie **sumu daňovej licencie, ktorú by teoreticky platil** (podľa kritérií, ktoré spĺňa k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia, za ktoré podáva priznanie napr. k 31. 12. 2019), ak by v príslušnom zdaňovacom období vykázal daňovú stratu alebo daň nižšiu ako je ustanovená výška daňovej licencie. Započítanie daňovej licencie vykoná daňovník v riadkoch 900 až 1000 a vyplní tabuľku K.

Na **riadkoch 13 až 17** v I. časti daňového priznania uvedie daňovník **údaje o umiestnení stálej prevádzkarne** na území Slovenskej republiky, za ktorú sa vypočíta základ dane alebo daňová strata.

V prípade, že za daňovníka **podáva daňové priznanie** podľa § 49 ods. 6 ZDP jeho **právny nástupca**, tento uvádza na riadku 05 názov daňovníka a rovnako na riadku 01 daňové identifikačné číslo daňovníka.

? Príklad

Spoločnosť Sigma, s.r.o. v I. časti daňového priznania uviedla okrem identifikačných údajov aj skutočnosti, že:

- uplatňuje osobitný spôsob zahrňovania kurzových rozdielov do základu dane podľa § 17 ods. 17 ZDP,
- je ekonomicky, personálne alebo inak prepojenou osobou,
- je platiteľom DPH k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia,
- uplatňuje započítanie daňovej licencie podľa § 46b ods. 5 ZDP.

■ II. a III. časť – Výpočet základu dane a dane a tabuľky pomocných výpočtov a doplňujúcich údajov

- **Riadok 100** – Výsledok hospodárenia pred zdanením (zisk +, strata –) alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami (§ 17 ods. 1 ZDP)

Riadok 100 nadväzuje na ustanovenie § 17 ods. 1 ZDP, podľa ktorého pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty

- daňovník účtujúci v sústave jednoduchého účtovníctva vychádza **z rozdielu medzi príjmami a výdavkami** [§ 17 ods. 1 písm. a) ZDP],

- daňovník účtujúci v sústave podvojného účtovníctva vychádza z **výsledku hospodárenia** [§ 17 ods. 1 písm. b) ZDP],
- daňovník vykazujúci výsledok hospodárenia v individuálnej účtovnej závierke podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo vychádza z tohto **výsledku hospodárenia upraveného** spôsobom ustanoveným vo všeobecne záväznom predpise vydanom MF SR, alebo z výsledku hospodárenia, ktorý by vyčíslil, ak by účtoval v sústave podvojného účtovníctva [§ 17 ods. 1 písm. c) ZDP],
- daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** [§ 2 písm. e) ZDP], ktorý **nemá povinnosť viesť účtovníctvo** podľa zákona o účtovníctve a nerozhodne sa zisťovať základ dane z účtovníctva, vychádza z rozdielu medzi príjmami a výdavkami, ak ZDP neustanovuje inak.

Daňovníci účtujúci v sústave **podvojného účtovníctva** v riadku 100 uvádzajú výsledok hospodárenia pred zdanením (zisk alebo strata) zistený v účtovníctve. Podľa postupov účtovania pre podnikateľov účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva (Opatrenie MF SR č. 23 054/2002-92 v znení neskorších predpisov) sa výsledok hospodárenia pred zdanením zistí ako rozdiel výnosov účtovaných na účtoch účtovej triedy 6 – Výnosy a nákladov účtovaných na účtoch účtovej triedy 5 – Náklady, okrem účtov 591, 592, 595 a účtov vnútroorganizačných výnosov a vnútroorganizačných nákladov. Výsledok hospodárenia je súčtom výsledku hospodárenia z hospodárskej činnosti a finančnej činnosti.

K riadku 100 daňovník účtujúci v sústave podvojného účtovníctva, ktorý pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty vychádza z výsledku hospodárenia podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZDP, vyplní **pomocnú tabuľku F – Dopĺňujúce údaje** (v III. časti daňového priznania). **Rozdiel riadkov 1** (súčet výnosov z hospodárskej a finančnej činnosti) **a 2** (súčet nákladov na hospodársku a finančnú činnosť) musí nadväzovať na **údaj v riadku 100**. Túto tabuľku vyplní aj daňovník s obmedzenou daňovou povinnosťou [§ 2 písm. e) bod 3 ZDP], ktorý pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty stálej prevádzkarne vychádza z výsledku hospodárenia zisteného v účtovníctve podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZDP.

Daňovník vykazujúci výsledok hospodárenia podľa **medzinárodných štandardov** pre finančné výkazníctvo v riadku 100 uvádza výsledok hospodárenia upravený v rámci transformácie výsledku hospodárenia vykázaného podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo na upravený výsledok hospodárenia spôsobom ustanoveným v Opatrení MF SR z 15. februára 2006 č. MF/011053/2006-72 v znení Opatrenia MF SR z 19. decembra 2006 č. MF/026217/2006-72 a Opatrenia MF SR zo 16. februára 2015 č. MF/006689/2015-721 (**tabuľka G3 riadok 4**). Tento daňovník zároveň **vyplní tabuľku G1 a nevyplní tabuľku F**. Ako **prílohu** priznania predkladá daňovník vyplňujúci tabuľku G3 **prehľad úprav** vykonaných podľa citovaného opatrenia z výsledku hospodárenia vykázaného podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo na upravený výsledok hospodárenia.

Daňovník, ktorý vykazuje výsledok hospodárenia v individuálnej účtovnej závierke podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo a pri zisťovaní základu dane vychádza z výsledku hospodárenia, ktorý by vyčíslil, ak by účtoval v sústave podvojného účtovníctva, vyplní tabuľku **G2**. Výsledok hospodárenia z **riadku 3** sa uvedie v **riadku 100 priznania**. Tento daňovník zároveň **vyplní tabuľku G1 a nevyplní tabuľku F**. Daňovník vyplňujúci tabuľku G2 predkladá **ako prílohu** priznania evidenciu v rozsahu účtovnej závierky, z ktorej by sa vyčíslil výsledok hospodárenia, ak by daňovník účtoval podľa opatrení vydaných MF SR podľa § 4 ods. 2 zákona o účtovníctve, napr. pre banky, poisťovne, správcovské spoločnosti a pod. okrem poznámok. Daňovník – obchodná spoločnosť podľa § 17a ods. 2 a 3 zákona o účtovníctve, predkladá evidenciu v rozsahu účtovnej závierky podľa opatrenia vydaného MF SR podľa § 4 ods. 2 zákona o účtovníctve v závislosti od toho, do ktorej veľkostnej skupiny by sa podľa § 2 ods. 5 až 8 zákona o účtovníctve zatriedila okrem poznámok.

Vo **verejnej obchodnej spoločnosti a komanditnej spoločnosti** sa v riadku 100 uvedie výsledok hospodárenia neupravený o nárok na podiel na zisku, či o povinnosť k úhrade straty vo vzťahu k spoločníkom verejnej obchodnej spoločnosti alebo komplementárom komanditnej spoločnosti.

U daňovníka s **neobmedzenou daňovou povinnosťou**, ktorý časť svojej činnosti vykonáva na území iného štátu **prostredníctvom stálej prevádzkarne**, je súčasťou výsledku hospodárenia uvedeného na riadku 100 aj výsledok hospodárenia (zisk alebo strata) tejto stálej prevádzkarne. Pri jeho zisťovaní sa postupuje podľa § 17 ods. 1 ZDP s výnimkou výdavkov (nákladov), ktoré je daňovník povinný uhrádzať podľa právnych predpisov platných v štáte, v ktorom je zdroj príjmu, ktoré možno uplatniť do daňových výdavkov v rozsahu ustanovenom v týchto právnych predpisoch (§ 17 ods. 14 ZDP). Takýmito výdavkami sú napr. povinné poistné platené za zamestnancov stálej prevádzkarne v krajine zdroja príjmu, zákonné poistenie majetku, s ktorým disponuje stála prevádzkareň, cestovné náhrady do výšky ustanovenej osobitným zákonom vyplácané zamestnancom stálej prevádzkarne za pracovné cesty vykonávané pre účely tejto stálej prevádzkarne a pod. Rovnako postupuje aj daňovník, ktorý zmenil sídlo alebo miesto skutočného vedenia spoločnosti alebo družstva zo zahraničia na územie Slovenskej republiky, ak v zahraničí zostáva jeho stála prevádzkareň.

Daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** [§ 2 písm. e) bod 3 ZDP ďalej len „nerezident“], ktorý vykonáva činnosť na území Slovenskej republiky **prostredníctvom stálej prevádzkarne**, zisťuje základ dane podľa § 17 až 29 ZDP. Tento základ dane nemôže byť nižší alebo daňová strata nemôže byť vyššia, ako by bola dosiahnutá, keby ako nezávislá osoba vykonával rovnaké alebo podobné činnosti nezávisle od jej zriaďovateľa. Na úpravu základu dane stálej prevádzkarne sa primerane použije postup ako pri zahraničných závislých osobách (§ 18 ZDP). Do zdaniteľných príjmov sa zahŕňa príjem dosiahnutý činnosťou stálej prevádzkarne, do daňových výdavkov sa môžu zahrnúť aj náklady preukázateľne vynaložené zriaďovateľom na účely tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov bez ohľadu na miesto ich vzniku, a to za podmienok bližšie určených v § 17 ods. 7 ZDP. Ak nemožno určiť základ dane týmto spôsobom, na jeho určenie sa použijú metódy uvedené v tomto ustanovení ZDP.

Ak daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** (nerezident) má na území SR zria-

dených **viac stálych prevádzkarní**, prípadne na území SR **dosahuje aj iné príjmy**, ktoré nie sú súčasťou základu dane stálej prevádzkarne, a z ktorých sa daň nevyberá zrážkou alebo z ktorých vybraním dane zrážkou nie je splnená daňová povinnosť, **základ dane** sa vypočíta ako **súčet základov dane a daňových strát** jednotlivých stálych prevádzkarní a základov dane z uvedených ostatných druhov príjmov (§ 17 ods. 25 ZDP). Jednotlivé základy dane (daňové straty) stálych prevádzkarní sa uvedú v VII. časti daňového priznania – Miesto pre osobitné záznamy daňovníka.

Daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** (nerezident), ktorý vykonáva činnosť na území Slovenskej republiky prostredníctvom **stálej prevádzkarne, pričom nemá povinnosť viesť účtovníctvo** podľa zákona o účtovníctve a nerozhodol sa účtovať v sústave podvojného účtovníctva alebo v sústave jednoduchého účtovníctva, prípadne daňovník s obmedzenou daňovou povinnosťou, ktorý má príjmy, z ktorých sa daň nevyberá zrážkou alebo z ktorých vybraním dane zrážkou nie je splnená daňová povinnosť, pri zisťovaní základu dane vychádza z rozdielu medzi príjmami a výdavkami, ak ZDP neustanovuje inak. Predmetné ustanovenie ZDP je založené na hotovostnom princípe, tzn. že pri zisťovaní základu dane u daňovníka s obmedzenou daňovou povinnosťou sa v takomto prípade vychádza z rozdielu medzi príjmami a výdavkami „zaplatenými“ v príslušnom zdaňovacom období. Zdaniteľný príjem daňovníka sa tak na území SR zdaňuje v zdaňovacom období, v ktorom daňovník tento príjem „prijal“ (platiteľ príjmu „vyplatil“).

Na **zistenie základu dane nerezidenta** [okrem základu dane zisťovaného podľa § 17 ods. 1 písm. b) a c) ZDP], ktorý podnikal v zdaňovacom období na území Slovenskej republiky prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo dosahoval zo zdroja na území Slovenskej republiky príjmy, z ktorých sa daň nevyberá zrážkou a príjmy, z ktorých daň vybranú zrážkou je možné považovať za predavok na daň podľa § 43 ods. 6 a 7 ZDP, slúži pomocná tabuľka **H – Výpočet základu dane nerezidenta**. Základ dane alebo daňová strata z **riadku 10** sa uvedie v **riadku 301 daňového priznania**. Tento nerezident vyplní pomocnú tabuľku J – vybrané údaje o príjmoch nerezidenta podľa § 16 ods. 1 písm. f) ZDP.

Daňovník **nezaložený alebo nezriadený na podnikanie** v riadku 100 vykazuje:

- a) výsledok hospodárenia v úhrne z hlavnej nezdaňovanej a zdaňovanej (podnikateľskej) činnosti uvedený **v tabuľke C1 na riadku 1**, ak účtuje v sústave podvojného účtovníctva,
- b) rozdiel príjmov a výdavkov v úhrne z nezdaňovanej a zdaňovanej činnosti uvedený **v tabuľke C2 na riadku 1**, ak účtuje v sústave jednoduchého účtovníctva.

Na **riadku 4** tabuľky **C1 a C2** sa uvádza suma pred zdanením vyčíslená ako rozdiel podľa § 17 ods. 16 ZDP, t.j. zisk z predaja majetku. Údaj uvedený na tomto riadku je samostatným údajom, ktorý má len informatívny charakter pre účely správcu dane. V **riadku 5** tabuľky **C1 a C2** sa uvádza suma príjmov z nájomného a z reklám pred zdanením. Údaj uvedený na tomto riadku je tiež samostatným údajom, ktorý má len informatívny charakter pre účely správcu dane. V **riadku 6** sa uvádza celková suma príjmov z nezdaňovanej činnosti a zo zdaňovanej (podnikateľskej) činnosti (na účely uplatnenia sadzby dane v zdaňovacom období začatom po 1. 1. 2020). Tento daňovník **nevyplní tabuľku F**.

Daňovník, ktorý uskutočňuje **transakcie so závislými osobami** v tuzemsku aj v zahraničí vyplní **tabuľku I – Transakcie závislých osôb podľa § 2 písm. n) ZDP**.

Ak je výsledkom hospodárenia **zisk**, alebo ak je rozdiel medzi príjmami a výdavkami **kladný**, riadok 100 sa označí znamienkom **plus (+)**. Ak je výsledkom hospodárenia **strata**, alebo ak je rozdiel medzi príjmami a výdavkami **záporný**, riadok 100 sa označí znamienkom **mínus (-)**.

? Príklad

Spoločnosť Sigma, s.r.o. vykázala k 31. 12. 2019 výsledok hospodárenia pred zdanením – zisk vo výške 63 000 €. Výsledok hospodárenia je rozdiel medzi výnosmi z hospodárskej a finančnej činnosti vo výške 453 000 € a nákladmi z hospodárskej a finančnej činnosti vo výške 390 000 €. Spoločnosť v roku 2019 časť svojej činnosti vykonávala aj prostredníctvom stálej prevádzkarne zriadenej v Nemecku. Zisk stálej prevádzkarne vo výške 85 000 € je súčasťou výsledku hospodárenia v riadku 100.

Spoločnosť uvedie v riadku 100 daňového priznania výsledok hospodárenia pred zdanením (zisk)

vo výške 63 000 €. Súčasne v tabuľke F uvedie v riadku 1 súčet výnosov z hospodárskej a finančnej činnosti v sume 453 000 € a v riadku 2 súčet nákladov z hospodárskej a finančnej činnosti v sume 390 000 €. V riadku 100 sa uvedie suma 63 000 €.

Výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami vykázaný v účtovníctve sa **pri zisťovaní základu dane**

- zvýši o sumy, ktoré nemožno podľa ZDP zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške (§ 19 a § 21 ZDP),
- upraví o sumy, ktoré nie sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa ZDP sú zahrňované do základu dane,
- upraví o sumy, ktoré sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa ZDP sa nezahrnú do základu dane,
- v dôsledky zmeny účtovnej metódy pri použití medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo okrem úpravy základu dane podľa § 17 ods. 44 ZDP, v zdaňovacom období, v ktorom sa o zmene účtovalo,
 1. zvýši o sumu, ktorá v dôsledku tejto zmeny zvýšila vlastné zdroje, ak by táto zmena účtovnej metódy ovplyvnila zdaniteľné príjmy a daňové výdavky v tomto zdaňovacom období,
 2. zníži o sumu, ktorá v dôsledku tejto zmeny znížila vlastné zdroje, ak by táto zmena účtovnej metódy ovplyvnila zdaniteľné príjmy a daňové výdavky v tomto zdaňovacom období.

■ **Položky zvyšujúce výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami**

■ **Riadok 110** – Sumy, ktoré neoprávnene skrátili príjmy vrátane rozdielu podľa § 17 ods. 5 zákona a sumy nepeňažných plnení, ak nie sú súčasťou r. 100

Podľa § 2 písm. b) ZDP predmetom dane sú príjmy (výnosy) z činnosti daňovníka a z nakladania s majetkom daňovníka okrem osobitne vymedzeného predmetu dane podľa § 12 ZDP. Príjmom na účely ZDP [§ 2 písm. c) ZDP] je peňažné plnenie a **nepeňažné plnenie** dosiahnuté

aj zámenou, **ocenené cenami bežne používanými** v mieste a v čase plnenia a spotreby, a to podľa kvality, prípadne miery opotrebenia predmetného plnenia. Ak daňovník dosiahol príjem z nepeňažného plnenia, pričom tento nepeňažný príjem nie je súčasťou výsledku hospodárenia v riadku 100 daňového priznania, uvedie sa v riadku 110.

Sumou neoprávnene skracujúcou príjmy je u závislej osoby podľa § 2 písm. n) až r) ZDP tiež **rozdiel**, o ktorý sa ceny alebo podmienky v kontrolovaných transakciách, t.j. transakciách medzi závislými osobami líšia od cien alebo podmienok, ktoré by sa použili medzi nezávislými osobami v porovnateľných transakciách (§ 17 ods. 5 ZDP), pričom tento rozdiel **znižuje základ dane alebo zvyšuje daňovú stratu**. Ide o rozdiel, ktorý nie je súčasťou výsledku hospodárenia na riadku 100. Na účely vyčíslenia uvedeného rozdielu u závislej osoby sa použije postup podľa § 18 ZDP.

Podľa § 17 ods. 20 ZDP súčasťou základu dane je aj **nepeňažný príjem u prenajímateľa** (vlastníka prenajíateľa veci), a to **vo výške výdavkov** vynaložených nájomcom (po predchádzajúcom písomnom súhlase prenajímateľa) **na technické zhodnotenie tejto veci nad rámec povinností dohodnutých v nájomnej zmluve alebo inom užívacom vzťahu a neuhradených prenajímateľom**. Tento nepeňažný príjem sa zahrnie do základu dane v zdaňovacom období, v ktorom bolo technické zhodnotenie uvedené do užívania, ak prenajímateľ o hodnotu technického zhodnotenia zvýšil vstupnú cenu, resp. zostatkovú cenu tohto prenajatého majetku. Ak technické zhodnotenie odpisuje nájomca a pri skončení nájmu prenajímateľ neuhradí nájomcovi technické zhodnotenie, jeho nepeňažný príjem v zdaňovacom období, v ktorom došlo ku skončeniu nájmu, predstavuje zostatková cena technického zhodnotenia. V tomto prípade sa nepeňažný príjem určí vo výške zostatkovej ceny, ktorú by malo technické zhodnotenie pri rovnomernom odpisovaní podľa § 27 ZDP.

Nepeňažným príjmom prenajímateľa sú podľa § 17 ods. 21 ZDP aj **výdavky** vynaložené nájomcom **na vykonané opravy prenajatého majetku** nad rámec jeho povinností dohodnutých v nájomnej zmluve alebo inom užívacom vzťahu v súlade s ustanoveniami osobitných predpisov, **ak nájomca tieto zahrnul do daňových výdavkov**.

? Príklad

Spoločnosť prenajíma nehnuteľnosť (budovu), na ktorej nájomca s jej súhlasom vykonal a uviedol do užívania v januári 2016 technické zhodnotenie v sume 17 000 €. Právo odpisovania bolo prenesené na nájomcu, ktorý technické zhodnotenie odpisoval v 5. odpisovej skupine rovnomerným spôsobom odpisovania. V roku 2019 došlo k ukončeniu nájomného vzťahu a odovzdaniu budovy späť prenajímateľovi. Spoločnosť (prenajímateľ) sa s nájomcom nedohodla na odplatnom prevode technického zhodnotenia, preto zostatková cena technického zhodnotenia vypočítaná rovnomerným spôsobom odpisovania v sume 14 450 € je v spoločnosti v roku 2019 nepeňažným príjmom podliehajúcim dani, o ktorý sa zvýši aj vstupná cena nehnuteľnosti. U nájomcu zostatková cena technického zhodnotenia nie je uznaným daňovým výdavkom, a to podľa § 21 ods. 2 písm. f) ZDP.

V riadku 110 sa uvedie suma 14 450 €.

? Príklad

Spoločnosť poskytla svojmu spoločníkovi 1. júla 2019 bezúročnú pôžičku vo výške 100 000 eur, pričom si na tento účel zobrala úver od komerčnej banky s úrokom vo výške 6,2 % p. a. Keďže spoločnosť poskytla bezúročnú pôžičku závislej osobe, vzťahuje sa na ňu ustanovenie § 17 ods. 5 ZDP a povinnosť úpravy základu dane, ako aj povinnosť vedenia dokumentácie. Pre transferové ocenenie uvedenej transakcie na účely § 17 ods. 5 ZDP je najvhodnejšia metóda nezávislej trhovej ceny podľa § 18 ods. 2 písm. a) ZDP, podľa ktorej sa porovnáva dohodnutá cena medzi závislými osobami s porovnateľnou nezávislou trhovou cenou dohodnutou medzi nezávislými osobami. Takouto porovnateľnou nezávislou transakciou v uvedenom prípade môže byť úrok poskytnutý spoločnosti komerčnou bankou. Spoločnosť v roku 2019 zvýši základ dane o úrok vypočítaný zo sumy poskytnutej pôžičky vo výške 3 125,48 eur $[(100\,000 \times 184) : 365 \times 6,2 \text{ \%}]$.

V riadku 110 sa uvedie suma 3 125,48 €.

- **Riadok 130 – Výdavky (náklady)**, ktoré nie sú daňovými výdavkami podľa § 21 zákona alebo 21a alebo ktoré boli vynaložené v rozpore s § 19 zákona, okrem súm uvedených na r. 140, 150, a 180 (tabuľka A – III. časť)

Údaj v riadku 130 nadväzuje na **riadok 17 pomocnej tabuľky A – Položky, ktoré nie sú daňovými výdavkami**, ktorá je v III. časti daňového priznania. Ide o výdavky (náklady), ktoré nie sú daňovými výdavkami podľa § 21 a 21a ZDP alebo boli vynaložené v rozpore alebo nad rozsah § 19 ZDP.

Podľa § 2 písm. i) ZDP **daňovým výdavkom** je výdavok na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmu preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka v súlade s účtovnými predpismi, pričom pri využívaní majetku, ktorý môže mať charakter osobnej potreby a s ním súvisiacich výdavkov (nákladov), je daňový výdavok uznaný len v pomernej časti podľa § 19 ods. 2 písm. t) ZDP, v akej sa používa na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov, ak ZDP neustanovuje inak.

Na daňové účely sa vo všeobecnosti akceptujú výdavky (náklady), ktoré sú zaúčtované v účtovníctve (§ 17 ods. 1 ZDP). Avšak výdavky (náklady) vymedzené v § 19 ZDP sa napriek ich zaúčtovaniu v súlade s účtovnými predpismi uplatnia do daňových výdavkov **len v rozsahu a za podmienok** ustanovených v ZDP. V súlade s uvedeným, ak:

- výšku výdavku **limituje osobitný predpis**, preukázaný náklad možno zahrnúť do daňových výdavkov najviac do výšky limitu určeného v tomto osobitnom predpise (napr. zákon č. 152/1994 o sociálnom фонде v znení neskorších predpisov);
- výšku výdavku **limituje ZDP** okrem výdavku (nákladu) vynaloženého zamestnávateľom **na poskytnutý zdaniteľný príjem podľa § 5 ods. 1 a ods. 3 písm. d) ZDP** za podmienok ustanovených osobitným predpisom (Zákoník práce, zákon č. 283/2002 o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), preukázaný náklad možno zahrnúť do daňových výdavkov len do výšky tohto limitu; ak výšku výdavku **limituje ZDP výškou príjmu alebo výškou príjmu z prijatej úhrady**, uplatní sa náklad alebo jeho časť do daňových výdavkov v tom zdaňovacom období, v ktorom bol dosiahnutý príjem alebo prijatá úhrada);
- zahrnutie výdavku v zdaňovacom období upravuje ZDP **v inej výške ako vyplýva z účtovníctva**, preukázaný náklad možno zahr-

núť do daňových výdavkov len v rozsahu a za podmienok ustanovených v ZDP (napr. tvorba opravných položiek, odpis pohľadávky); takéto obmedzenie pre výdavky je potrebné rešpektovať aj v prípade, ak ZDP umožňuje zahrnúť do daňových výdavkov aj vyšší výdavok ako je zaúčtovaný – napríklad vyššie daňové odpisy ako sú odpisy zaúčtované, alebo do daňových výdavkov možno uznať vyššiu daňovú zostatkovú cenu ako je zaúčtovaná zostatková cena napríklad pri vyradení majetku v dôsledku škody;

- uznanie niektorého zaúčtovaného nákladu v ZDP je **podmienené povinnosťou zaplatenia**, potom sa uzná za daňový výdavok až v tom zdaňovacom období, v ktorom bude výdavok aj skutočne zaplatený (§ 17 ods. 19 ZDP).

Podľa § 21 ZDP **daňovými výdavkami nie sú** výdavky (náklady),

- ktoré **nesúvisia so zdaniteľným príjmom**, aj keď o týchto výdavkoch (nákladoch) daňovník účtoval v súlade s účtovníctvom,
- ktorých vynaloženie na daňové účely **nie je dostatočne preukázané**,
- priamo **uvedené v ustanovení § 21**.

■ **Tabuľka A – Položky, ktoré nie sú daňovými výdavkami – III. časť**

- **Riadok A1 – Úhrn obstarávacích cien cenných papierov nezahrňovaných do daňových výdavkov podľa podmienok § 19 ods. 2 písm. f) zákona v znení účinnom do 31. decembra 2015 a vstupných cien cenných papierov podľa § 25a ZDP nezahrňovaných do daňových výdavkov obstaraných po 31. decembri 2015**

Od 1. 1. 2016 sa v § 25a ZDP upravili vstupné ceny finančného majetku, ktoré sa použijú pri hmotnom majetku obstaranom po 31. decembri 2015.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. f) ZDP daňovými výdavkami sú výdavky (náklady) vo výške **úhrnu vstupných (obstarávacích) cien akcií a úhrnu vstupných (obstarávacích) cien ostatných cenných papierov** (s výnimkou zmienok) v zdaňovacom období, v ktorom dôjde k ich

predaju, len **do výšky úhrnu príjmov z ich predaja**. Úhrn vstupných (obstarávacích) cien akcií a úhrn vstupných (obstarávacích) cien ostatných cenných papierov sa sleduje osobitne.

V riadku 1 tabuľky A sa teda zo základu dane **vylúči strata** z predaja akcií a strata z predaja ostatných cenných papierov **v úhrne za zdaňovacie obdobie**.

V tomto riadku sa neuvedie:

- **strata z predaja akcií obstaraných do 31. 12. 2017** (v prípade hospodárskeho roka do konca zdaňovacieho obdobia bezprostredne predchádzajúceho zdaňovaciemu obdobiu začínajúcemu po 31. 12. 2017), s ktorými sa obchoduje na regulovanom trhu, ak ich vstupná (obstarávacia) cena nie je vyššia a príjem z ich predaja nie je nižší ako 10 % odchýlka od priemerného kurzu zverejneného burzou cenných papierov v deň nákupu a v deň predaja cenného papiera, alebo ak cenný papier nebol tento deň obchodovaný, posledný zverejnený priemerný kurz,
- **strata z predaja dlhopisov**, pri ktorých je predajná cena nižšia najviac o výšku výnosu z dlhopisu zahrnutého do základu dane do doby jeho predaja alebo splatnosti – v tomto prípade je daňovým výdavkom vstupná (obstarávacia) cena dlhopisu v plnej výške,
- **strata z predaja cenných papierov u obchodníkov s cennými papiermi**, ktorí zahŕňajú výdavok na obstaranie cenného papiera do daňových výdavkov v plnej výške účtovanéj v nákladoch.

Poznámka

Do 31. 12. 2017 bola daňovo uznaná aj strata z predaja akcií prijatých na regulovaný trh, ak vstupná cena nebola vyššia a príjem z predaja nebol nižší ako odchýlka 10 % od priemerného kurzu zverejneného regulovaným trhom v deň nákupu alebo v deň predaja. V nadväznosti na zavedenie oslobodenia príjmov (výnosov) právnickej osoby z predaja akcií podľa § 13c ZDP sa z ustanovenia § 19 ods. 2 písm. f) ZDP uvedená výnimka vypustila. To znamená, že od 1. 1. 2018 strata z predaja akcií prijatých na regulovaný trh nebude daňovo akceptovaná ani po splnení 10 % odchýlky. Uvedené sa však nevzťahuje na predaj akcií obstaraných najneskôr do 31. 12. 2017 (v prípade hospodárskeho roka do konca

zdaňovacieho obdobia bezprostredne predchádzajúceho zdaňovaciemu obdobiu začínajúcemu po 31. 12. 2017), kedy sa v súlade s § 52zn ods. 18 ZDP naďalej bude uplatňovať § 19 ods. 2 písm. f) ZDP v znení účinnom do 31. 12. 2017, ak u nich nie sú splnené podmienky oslobodenia podľa § 52zn ods. 17 a § 13c ZDP.

? Príklad

Spoločnosť v roku 2019 predala 100 ks akcií. Rozdiel medzi obstarávacou cenou akcií a príjmom z ich predaja v úhrne za zdaňovacie obdobie predstavuje zisk vo výške 3 000 €. V uvedenej úhrnnej sume je započítaný aj predaj 15 kusov akcií, ktoré spoločnosť v roku 2019 predala so stratou vo výške 450 €, t.j. príjem z predaja týchto akcií bol nižší, ako bola ich obstarávacia cena, a to v sume 30 € na akciu. Podľa § 19 ods. 2 písm. f) ZDP sa porovná úhrn obstarávacích cien akcií k ich celkovým príjmom z predaja. Keďže uvedený rozdiel je kladný (bol dosiahnutý zisk z predaja v úhrne), strata z predaja 15 kusov akcií v sume 450 € nebude vylúčená zo základu dane. V riadku 1 tabuľky A sa úprava nevykoná.

? Príklad

Spoločnosť v roku 2019 predala dlhopis za 1 200 €, obstarávacia cena dlhopisu bola 1 500 €. Do doby predaja dlhopisu spoločnosť zaúčtovala výnosy z dlhopisu vo výške 200 €. Z predaja dlhopisu dosiahla spoločnosť stratu vo výške 300 €. Keďže úrokový výnos z dlhopisu vo výške 200 € bol zahrnutý do základu dane (v zdaňovacom období, v ktorom bolo o úroku účtované), do daňových výdavkov môže spoločnosť zahrnúť obstarávaciu cenu predaného dlhopisu až do výšky príjmu z jeho predaja zvýšeného o výnos z dlhopisu zahrnutého do základu dane, t.j. do výšky 1 400 € (1 200 + 200). Strata vo výške 100 € nie je daňovo uznaná. V riadku 1 tabuľky A sa uvedie suma 100 €.

- **Riadok A2** – Obstarávacia cena obchodného podielu alebo zmenky prevyšujúca príjem z predaja [§ 19 ods. 2 písm. g) zákona] v znení účinnom do 31. decembra 2015 a vstupnej ceny obchodného podielu alebo zmenky podľa § 25a zákona prevyšujúcej príjem z predaja [§ 19 ods. 2 písm. g) zákona] obstaraných po 31. decembri 2015

Tento riadok nadväzuje na § 19 ods. 2 písm. g) ZDP, podľa ktorého sa **vstupná (obstarávacia) cena obchodného podielu** na obchodnej spoločnosti alebo družstve [s výnimkou vstupnej (obstarávacej) ceny podielu na akciovej spoločnosti a jednoduchej spoločnosti na akcie (akcie)], pre ktoré platí § 19 ods. 2 písm. f) ZDP] pri jeho predaji zahrnie do daňových výdavkov **len do výšky príjmu z predaja**. V tomto prípade sa každý predaj posudzuje jednotlivo.

Pri predaji **zmenky, o ktorej sa účtuje ako o cennom papieri**, sa vstupná (obstarávacia) cena uzná do daňových výdavkov tiež **len do výšky príjmov z predaja**. Tak ako pri predaji obchodného podielu, aj pri zmenke sa vstupná (obstarávacia) cena posudzuje za každý predaj jednotlivo. Nepatria sem zmenky, o ktorých sa účtuje v účtovníctve veriteľa ako o platobnom prostriedku. Pri predaji takejto zmenky účtovanej na účte 312 – Zmenky na inkaso sa účtuje ako o postúpení pohľadávky.

V riadku 2 tabuľky A sa teda vylúči strata z predaja obchodného podielu na obchodnej spoločnosti alebo družstve a strata z predaja zmenky, ak bolo o nej účtované ako o cennom papieri.

Príklad

Spoločnosť predala v roku 2019 obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zúčtovaný na účte 061 vo výške 30 000 € za cenu 28 000 €. Obchodný podiel spoločnosť nadobudla odplatne v roku 2014. Obstarávacia cena obchodného podielu zúčtovaná pri jeho predaji na účte 561 sa zahrnie do daňových výdavkov len do výšky príjmu z predaja. Rozdiel, ktorým je strata z predaja vo výške 2 000 €, je v roku 2019 položkou zvyšujúcou výsledok hospodárenia v súlade s § 19 ods. 2 písm. g) bod 1 ZDP. V riadku 2 tabuľky A sa uvedie suma 2 000 €.

- **Riadok A3** – Spotreba pohonných látok zaúčtovaná v nákladoch presahujúca sumu určenú na základe spotreby pohonných látok vypočítanej podľa § 19 ods. 2 písm. l) zákona

Na tomto riadku sa uvádza rozdiel medzi zaúčtovanou spotrebou pohonných látok a spotrebou vypočítanou podľa § 19 ods. 2 písm. l) ZDP. Uvedené ustanovenie umožňuje daňovníkovi uplatňovať výdavky na spotrebované pohonné látky do daňových výdavkov tromi spôsobmi

uvedenými v bode 1 až 3 tohto ustanovenia. Ak má daňovník zaradených v obchodnom majetku viac automobilov, môže na každý z nich použiť iný spôsob uplatňovania podľa tohto ustanovenia. Pri všetkých troch možnostiach je však daňovník povinný preukázať nákup pohonných látok reálnym dokladom o nákupe a cene pohonných látok.

- Podľa **bodu 1** sa výdavky (náklady) na spotrebované pohonné látky uplatnia do daňových výdavkov podľa cien platných v čase ich nákupu, **prepočítané** podľa spotreby **uvedenej v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze** vozidla. Ak sa spotreba pohonných látok uvedená v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze **nezhoduje so skutočnou spotrebou pohonných látok** alebo sa tam **neuvádza**, pri prepočte sa vychádza zo spotreby preukázanej
 - **dokladom** vydaným autorizovanou skúšobňou (strediskom, organizáciou), ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu vykonávať takéto činnosti, alebo
 - **doplňujúcimi údajmi výrobcu alebo predajcu** preukazujúce inú spotrebu pohonných látok.

Pri nákladných automobiloch a pracovných mechanizmoch, pri ktorých sa spotreba pohonných látok uvedená v osvedčení alebo v technickom preukaze **nezhoduje so skutočnou** spotrebou pohonných látok alebo sa tam **neuvádza**, možno na prepočet použiť **preukázanú spotrebu** vrátane spotreby preukázanej vlastným vnútorným aktom riadenia, ktorý preukázateľným spôsobom určuje a odôvodňuje spôsob výpočtu spotreby pohonných látok. Pri vlastnom meraní spotreby pohonných látok je možné primerane použiť aj postup ustanovený v oznámení Ministerstva financií SR č. 8029/2000-72 o spôsobe stanovenia výšky daňového výdavku na spotrebu PHL motorového vozidla určeného na nákladnú dopravu a špeciálne použitie, ktoré bolo publikované vo Finančnom spravodajcovi č. 12/2000.

Ak skutočná spotreba pohonných látok je vyššia ako spotreba prepočítaná spotrebou uvedenou v osvedčení, či v technickom preukaze alebo v inom doklade, nie je možné časť spotrebovaných pohonných látok **vo výške**

prekračujúcej prepočítanú spotrebu uznať za daňový výdavok. Výdavky na spotrebované pohonné látky je daňovník povinný preukázať dokladom o nákupe pohonných látok.

- Podľa **bodú 2** môže daňovník zahrnúť do daňových výdavkov **skutočnú spotrebu pohonných látok**, ak má **vozidlo vybavené zaříadením satelitného sledovania pohybu vozidla** a toto zaznamenáva spotrebu pohonných látok a evidenciu jász v členení na súkromné a služobné účely. V tomto prípade výdavky na spotrebované pohonné látky pri cestách na služobné účely sú v plnej výške (vrátane zdokumentovanej nadspotreby) uznaným daňovým výdavkom. Preukazujúcim dokladom pri tomto spôsobe uplatnenia spotrebovaných pohonných látok do daňových výdavkov je **skutočná spotreba** vykázaná z prístrojov satelitného systému sledovania prevádzky vozidla, **evidencia jász**, z ktorých je jednoznačné použitie vozidla na služobné a súkromné účely, a **doklad o nákupe** pohonných látok.
- Podľa **bodú 3** sa umožňuje daňovníkom **paušálne uplatňovanie spotreby pohonných látok**, a to vo výške 80 % z výdavkov vynaložených na spotrebované pohonné látky, t.j. **80 % z celkového preukázateľného nákupu pohonných látok** za príslušné zdaňovacie obdobie primeraného počtu **najjazdených kilometrov** za príslušný daňový rok podľa stavu tachometra na začiatku a na konci príslušného zdaňovacieho obdobia pre každé motorové vozidlo samostatne. Pri tomto spôsobe uplatňovania spotrebovaných pohonných látok do daňových výdavkov **nie je potrebné viesť knihu jász**. Preukazujúcim dokladom bude **doklad o nákupe** pohonných látok za príslušné zdaňovacie obdobie a **stav tachometra** na začiatku a na konci zdaňovacieho obdobia. Ak daňovník **poskytne motorové vozidlo svojmu zamestnancovi**, pri tomto spôsobe uplatňovania spotreby pohonných látok do daňových výdavkov je potrebné skúmať, či je motorové vozidlo daňovníka – zamestnávateľa využívané zamestnancom výlučne v súvislosti s podnikaním zamestnávateľa alebo je vozidlo používané aj na súkromné

účely. Ak je vozidlo využívané zamestnancom len na služobné účely, v tom prípade si môže zamestnávateľ uplatniť výdavky na spotrebované pohonné látky do daňových výdavkov vo forme paušálnych výdavkov vo výške 80 % z celkového preukázateľného nákupu pohonných látok za príslušné zdaňovacie obdobie. Ak je motorové vozidlo využívané zamestnancom aj na súkromné účely, v tom prípade si môže zamestnávateľ uplatniť výdavok na spotrebu pohonných látok len vo výške, v akej zamestnanec využíva poskytnuté motorové vozidlo zamestnávateľom v súvislosti s podnikaním tohto zamestnávateľa, a to až do výšky 80 % z celkového preukázateľného nákupu pohonných látok za príslušné zdaňovacie obdobie podľa § 19 ods. 2 písm. l) tretí bod ZDP.

V prípade **elektromobilov** je pohonnou látkou elektrická energia a v technickom preukaze alebo osvedčení o evidencii elektromobilov sa neuvádza spotreba, ale len výkon.

Elektromobil môže daňovník nabíjať:

- v nabíjacej stanící, v ktorej získa doklad, ktorý si môže uplatniť ako daňový výdavok podľa § 19 ods. 2 písm. l) zákona o dani z príjmov alebo
- nabíjaním na báze striedavého prúdu (klasická zástrčka) – prostredníctvom faktúry za elektrickú energiu. V prípade, ak by bolo predmetné vozidlo zaradené do obchodného majetku, daňovník si môže uplatňovať daňový výdavok podľa § 2 písm. i) zákona o dani z príjmov (elektrárne zatiaľ nemajú špeciálnu sadzbu pre odber elektrickej energie špeciálne pre tieto vozidlá).

Daňovník môže v prípade elektromobilu preukazovať spotrebu elektrickej energie:

- vlastným meraním (pri ktorom si daňovník musí viesť knihu jász) – spotreba preukázaná na základe vlastnej internej smernice, ktorou sa preukáže skutočná spotreba a postup, akým bola táto spotreba zistená. Pri tomto spôsobe určenia spotreby elektrickej energie je potrebné na účely správneho zistenia výšky daňového výdavku sledovať skutočnú spotrebu elektrickej energie a viesť osobitné záznamy spotreby elektrickej energie v prepočte na 100 km jazdy. Pri vlastnom meraní

spotreby elektrickej energie je možné primerane použiť aj postup stanovený v oznámení Ministerstva financií SR č. 8029/2000-72 o spôsobe stanovenia výšky daňového výdavku na spotrebu pohonných látok motorového vozidla určeného na nákladnú dopravu a špeciálne použitie (publikované vo Finančnom spravodajcovi č. 12/2000), v tomto prípade si daňovník môže uplatniť daňové výdavky podľa § 19 ods. 2 písm. l) zákona o dani z príjmov, alebo

- meračom (zabudovaným priamo vo vozidle), prostredníctvom ktorého by sa dalo zistiť presný odber kWh elektrickej energie.

? **Príklad**

Spoločnosť v roku 2019 má na účte 501 zúčtovanú skutočnú spotrebu pohonných látok vo výške 31 130 €. Náklady na spotrebované pohonné látky spoločnosť uplatnila do daňových výdavkov nasledovným spôsobom:

- u osobných automobilov prepočítala spotrebované pohonné látky podľa spotreby uvedenej v osvedčení o evidencii,
- u nákladných automobilov prepočítala spotrebované pohonné látky podľa spotreby preukázanej vlastným meraním,
- u vozidiel vybavených jednotkou satelitného sledovania pohybu vozidla uplatnila skutočne spotrebované pohonné látky vo výške nákupu.

Na základe uvedeného do daňových výdavkov uplatnila náklady na spotrebované pohonné látky vo výške 30 435 €. Rozdiel medzi takto vypočítanou spotrebou a spotrebou zúčtovanou na účte 501 vo výške 695 € je položkou zvyšujúcou výsledok hospodárenia v riadku 130 priznania.

V riadku 3 tabuľky A sa uvedie suma 695 €.

- **Riadok A4** – Rozdiel medzi menovitou hodnotou pohľadávky alebo jej nesplatenej časti a nižším príjmom z jej postúpenia alebo výškou opravnej položky uznannej za daňový výdavok podľa § 20 zákona; ak súčasťou postúpenej pohľadávky je aj jej príslušenstvo, ktoré bolo zahrnuté do zdaniteľných príjmov, uvedie sa aj rozdiel medzi hodnotou príslušenstva a nižším príjmom z jeho postúpenia [§ 19 ods. 3 písm. h) zákona]

Tento riadok vyplňajú daňovníci, ktorí v zdaňovacom období postúpili pohľadávku **v menovitej hodnote** (vlastnú), pričom príjem z postúpenia pohľadávky a zároveň aj výška opravnej položky, ktorú by bolo možné vytvoriť k postúpenej pohľadávke, sú nižšie ako menovitá hodnota pohľadávky.

Pri postúpení pohľadávky je podľa § 19 ods. 3 písm. h) ZDP uznaným daňovým výdavkom **menovitá hodnota** pohľadávky alebo jej nesplatená časť

- do výšky zaúčtovaného **príjmu z postúpenia** alebo
- do výšky **tvorby opravnej položky**, ktorá by bola daňovo uznaná **podľa § 20 ZDP**.

Ak súčasťou postúpenej pohľadávky je aj jej **príslušenstvo**, potom daňovým výdavkom je aj hodnota príslušenstva, ak bola zahrnutá do zdaniteľných príjmov, najviac však **do výšky príjmu plynúceho z jeho postúpenia**.

Ak teda daňovník postupuje pohľadávku vrátane príslušenstva, je povinný rozdeliť sumu plynúcu z postúpenia pohľadávky na časť vzťahujúcu sa k pohľadávke a časť vzťahujúcu sa k príslušenstvu. Pri uplatňovaní do daňových výdavkov potom daňovník osobitne posudzuje menovitú hodnotu pohľadávky a osobitne hodnotu príslušenstva. V súvislosti s postúpením príslušenstva pohľadávky treba uviesť, že príslušenstvo zaúčtované do výnosov do 31. 12. 2014, ktoré nebolo zahrnuté do základu dane z dôvodu neprijatej úhrady, sa zahrnie do zdaniteľných príjmov v zdaňovacom období, v ktorom dôjde k jeho postúpeniu (uplatní sa usmernenie Ministerstva financií č. 12766/2002-72 uverejnené vo Finančnom spravodajcovi č. 11/2002).

Postúpenie **nadobudnutých** pohľadávok je osobitne riešené **v § 21 ods. 2 písm. l) ZDP** (pozri komentár k riadku 16 tabuľky A).

? **Príklad**

Spoločnosť v októbri 2019 postúpila pohľadávku v menovitej hodnote 8 000 € inej spoločnosti za cenu 5 000 €. Ide o pohľadávku za poskytnuté služby splatnú 5. septembra 2017. Podľa § 19 ods. 3 písm. h) ZDP daňovým výdavkom pri postúpení pohľadávky je menovitá hodnota pohľadávky do výšky príjmu z postúpenia alebo do výšky tvorby opravnej položky, ktorá by bola uznaná za daňový výdavok podľa

§ 20 ZDP. Keďže pohľadávka je v čase postúpenia po splatnosti viac ako 720 dní, ale menej ako 1 080 dní, bolo by možné k tejto pohľadávke vytvoriť daňovo uznanú opravnú položku podľa § 20 ods. 14 písm. b) ZDP vo výške 50 % menovitej hodnoty, t.j. vo výške 4 000 €. Pretože príjem z postúpenia (zaúčtovaný výnos) je vyšší ako možnosť tvorby opravnej položky, do daňových výdavkov sa zahrnie menovitá hodnota pohľadávky zúčtovaná na účte 546 do výšky príjmu (zaúčtovaného výnosu) z postúpenia, t.j. do výšky 5 000 €. Rozdiel vo výške 3 000 € je pripočítateľnou položkou k výsledku hospodárenia v riadku 130 daňového priznania.

V riadku 4 tabuľky A sa uvedie suma 3 000 €.

? Príklad

Spoločnosť v roku 2019 evidovala ďalej pohľadávku voči dlžníkovi v konkurze v menovitej hodnote 6 000 € a príslušenstvo k tejto pohľadávke vo výške 500 €. Konkurz na majetok dlžníka vyhlásil súd dňa 15. 12. 2018. Vo svojom uznesení vyzval veriteľov, aby svoje pohľadávky prihlásili na súde a správcovi do 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu. Spoločnosť pohľadávku prihlásila dňa 20. 1. 2019. Dňa 30. 4. 2019 spoločnosť postúpila pohľadávku voči dlžníkovi v konkurze inej spoločnosti za cenu 2 000 € a príslušenstvo k pohľadávke za 165 €. Keďže postúpená pohľadávka spĺňa podmienky na tvorbu daňovo uznanej opravnej položky podľa § 20 ods. 10 ZDP do výšky 100 % menovitej hodnoty, aj keď príjem z postúpenia je len v sume 2 000 €, do daňových výdavkov sa môže zahrnúť menovitá hodnota pohľadávky zúčtovaná na účte 546 do výšky tvorby opravnej položky, t.j. v sume 6 000 €. Strata z postúpenia vo výške 4 000 € nebude teda pripočítateľnou položkou k výsledku hospodárenia v súlade s § 19 ods. 3 písm. h) ZDP. Pokiaľ ide o príslušenstvo, hodnota príslušenstva zahrnutého do zdaniteľných príjmov vo výške 500 € je daňovým výdavkom len do výšky príjmu z postúpenia, t.j. do výšky 165 €. Rozdiel vo výške 335 € je pripočítateľnou položkou k výsledku hospodárenia na riadku 130 daňového priznania.

V riadku 4 tabuľky A sa uvedie suma 335 €.

- **Riadok A5** – Odplaty (provízie) za vymáhanie pohľadávky presahujúce 50 % vymoženej pohľadávky [§ 19 ods. 3 písm. p) zákona]

Provízia za vymáhanie pohľadávky sa podľa § 19 ods. 3 písm. p) ZDP uzná do daňových

výdavkov najviac do výšky 50 % vymoženej pohľadávky. Ak sa provízia nezahrnie do daňových výdavkov v zdaňovacom období, v ktorom sa o nej účtuje, neuplatnenú výšku provízie možno zahrnúť do daňových nákladov v zdaňovacom období, v ktorom dôjde k ďalšiemu vymoženiu pohľadávky (§ 19 ods. 1 ZDP), najviac však do výšky stanoveného limitu. Ustanovenie sa vzťahuje aj na odplaty (provízie) za vymáhanie pohľadávok vzniknutých do 31. 12. 2014 a vymožených od 1. 1. 2015.

? Príklad

Spoločnosť v roku 2019 zúčtovala do nákladov na účet 518 províziu za vymáhanie pohľadávok vo výške 8 000 €. Pohľadávka v hodnote 24 000 € bola v roku 2019 vymožená len vo výške 6 000 €. Provízia za vymáhanie pohľadávky je v súlade s § 19 ods. 3 písm. p) ZDP daňovo uznaným výdavkom len do výšky 50 % vymoženej pohľadávky, t.j. v roku 2019 len do výšky 3 000 €. Rozdiel v sume 5 000 € (8 000 – 3 000) je položka zvyšujúca výsledok hospodárenia. Neuplatnenú výšku provízie v sume 5 000 € zahrnie spoločnosť do daňových výdavkov v tom zdaňovacom období, v ktorom dôjde k ďalšiemu vymoženiu pohľadávky (§ 19 ods. 1 ZDP).

V riadku 5 tabuľky A sa uvedie suma 5 000 €.

- **Riadok A6** – Výdavky na reprezentáciu a reklamné predmety [§ 21 ods. 2 písm. h) zákona] okrem alkoholických nápojov podľa § 4 ods. 3 zákona č 530/2011 Z. z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov]

Uvádzajú sa tu v plnej výške **výdavky na reprezentáciu**, ktoré nie sú uznaným daňovým výdavkom podľa § 21 ods. 1 písm. h) ZDP. Takýmito výdavkami sú napríklad výdavky spojené s pohostením a občerstvením pri obchodných jednaniach, pracovných poradách, firemných podujatiach a pod.

Za výdavky na reprezentáciu treba považovať aj časť výdavkov súvisiacich s organizovaním rôznych akcií spojených s prezentáciou firmy za účasti obchodných partnerov a ďalších hostí. Vo všeobecnosti je možné takéto náklady považovať za daňové výdavky, avšak nie v úhrne nákladov vynaložených na akciu ako celok. V štruktúre jednotlivých reklamných aktivít, napr. fakturovaných sprostredkujúcou spoločnosťou, je nutné